

Til

J Ø R G E N

på konfirmationsdagen den 18. marts 1956.

Mel.: Der er et land

Om Jørgen samler sig nu slægt og venner,
du fejrer jo i dag din store dag.
Du gav dit "Ja", Gud tro og vilje sender,
så det for dig kan blive hjertesag.
Du sikkert ved, at på din vej i livet,
ej ene held og lykke vil du få,
men hvis du søger ham, du ord har givet,
det bedste vil alligevel du få.

Mel.: Sov Dukke Lise

En bragen af bomber omkring os lød,
og alt varsled' ufred og død,
da tændte du for os et strålende lys,
vi modtog dig, Jørgen, med kys.
Skønt lang og mager, slet ikke køn
fandt vi dig pragtfuld, du var vor søn.
Du var en pagt på kærlighed stor,
nu du den delte med far og mor.

I Horsens familien ventede spændt,
de ville så gerne dig se.
I breve fortalte jeg, hvad der var hændt,
blot du havde "vådtet" en ble.
Du skulle døbes, det var jo klart,
og en ide fik bedsterne snart:
"Festen i Horsens fejre I må,"
hvem kunne mod det tilbud da stå. -

Mel.: En lille nisse rejste

En plads i hjertet fandt du hos bedstefar og bedstemor
hos "Oller", Emmy, Asse og bedstefar så stor. -

Og tit vi Horsens gæsted' så galt i måned'r fem og syv,
din stilling du befested', det er vist ingen lyv.

Fra hjem til hjem du farted', og alle var parat til leg,
en charmetrold det var du, så ingen ku' si' nej. -

Men heldigvis fik krigen en ende på en lyk'lig vis,
du leged' frihedskæmper, som far naturligvis.

I hjemmet atter samled' uskadte i en vår med fred,
glad nød du leg i haven, men tænkte du derved?

Mel.: Hele ugen alene

Stadig gik du alene uhu hu hu,
to er bedre, vi mente, det er I nu.

Rete skreg i sin vugge uhu hu hu,
søster trøsted' du gerne, for stor var du.

Mel.: Jublende

Til at hjælpe mig var du nu særlig sød,
dække bord, ta' ud og henté mælk og brød,
altid med et smil på læben,
blive dygtig var din stræben,
sang og latter fyldte du vor stue med.

Glade voksed' du og Rete hurtigt op,
tumled' kåde, til vi myndigt råbte: "Stop".
Fuld af krudt og pep den lille,
og når du så drille ville,
ja, endnu vi ofte ser, hvad så der sker.

Mel.: Lille Viggo

Tidligt græd du, da de tre så kære,
ollerne og Tip fra os gik bort.
Lykkeligt for dig hos dem at være,
ak, den tid blev kun så grusom kort.

Men et nyt kapitel nu begyndte,
du til skolen gik din første gang,
du med bog og blyant rask dig skyndte,
lærte far og mor så mangan sang.

Uden tårer du det ikke klared',
vi med lektier sammen tappert sled
og ved slid og stræben du erfared',
målet nåes kun, hvis man bliver ved.

Mel.: På Vossevangen

Til leg og frihed blev der dog tid,
med Karen særlig glad du leged',
med fantasi og en mægtig vid
den trælse hverdag bort I vejred'.
Benzin til bilen I måtte ha',
du fandt på råd og en stråle ga'.
Af venner fler' vel en især,
vi Robert ikke-helt må glemme.

Du snart til Horsens på ferie drog,
der var så mange nye sager.
Du rundt til hele familien tog,
mens Rete gik og blev så mager.
Hun Jørgen savnéd', det var en sorg,
blev atter glad, da i hjemmets borg
vi samled' var, og så I to
begyndte straks igen at næbbes. -

I skolen går det dig stadig godt,
du lysten har og også evner.
Med fliden er det dog ofte småt,
som malurt jeg det bare nævner,
dog blandt de bedste, vi finder dig.
Men flid skal til for at bane vej,
så hæng kun i og husk kun på,
det er din fremtid du skal skabe.

Mel.: Jeg er havren

Jørgen altid gerne danse vil,
danceskolen gjorde sit dertil,
piger flokkes om ham her og der,
han dem svinger, gerne en især.

Mel.: Den evigglade kobbermed

Den lille Jørgen voksed' og er blevet meget stor,
du ligner helt din far og er større end din mor.
Du stadig har dit glade sind, dit lune og humør,
er huslig, hjælper villigt til, ja næsten før man spør'.
Tegne kan du li', men det bedste er en bog,
bliv blot ved med det, deraf kan man blive klog.
Før på Sønderborg bibliotek ej findes mer'
står måske selv bag skranken du der og lyk'ligt ler.

Så glad for bøger Jørgen er, når han dem henter hjem,
at han på vægten stiger op og vejer sig med dem.
I Esbjerg var han med stationsforstanderen en dag
og fik med ham et indblik i det meste ved det fag.
Han for bedstefar Varde-osten pakket har,
store bedstefar hjælp han, da han vandet bar.
Alle vegne er han med spøg og skæmt parat
og er næsvis som far'en, det står os alle klart.

Men konfirmeres skulle Jørgen, festen drøftet blev,
med pladsen her i hjemmet, det ganske frygt'lig kne"v".
Straks Kis og far slog døren op til deres store hjem
og tilbød, at det hele kunne holdes her hos dem.
Derfor si'er vi tak, nu vi alle samlet er.
Ser vi kredsen rundt, må vi også takke Jer,
alle har for Jørgen i gjort en masse godt,
og han takker for alt, kærlighed samt gave flot.

Mel.: Dengang jeg drog af sted

Til lykke på din dag, vi alle ønsker dig,
og håber held og lykke må følge dig på vej.
Vi glade om dig står,
hver gang det godt dig går,
og vil dig modgang finde, hos os du finder havn.
Bliv men'ske først og fremmest og ikke kun af navn
par åbent kærligt sind med retfærdighed og flid.
Om Jørgen "Fus", "Fidus"
skal lyde nu et brus:
Hurra - hurra - hurra!

